خبر اول

تولید ایده‌های جوانان در جشنواره مقاومت

هجدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت، طرح‌ها و ایده‌های سینماگران جوان سراسر کشور را به مرحله تولید نزدیک خواهد کرد. به گزارش ایلنا، سیدمحمد حسینی، مدیرعامل انجمن سینمای انقلاب و دفاع مقدس گفت: برای اولین بار انجمن سینمای انقلاب و دفاع مقدس بنیاد فرهنگی روایت فتح در جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت فضایی را برای تعامل حداکثری و نزدیک‌تر کردن بلاواسطه سینماگران جوان و تولیدکنندگان مطرح سینمای ایران جهت تولید آثار سینمایی فراهم خواهد کرد. به گفته سیدمحمد حسینی؛ یکی از رسالت‌ها و وظایف این انجمن کشف استعدادها و ظرفیت‌های بالقوه و نهفته در سراسر کشور است که جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت می‌تواند بستر و محل مناسبی برای نزدیک‌تر کردن فضای تعاملی جهت تولیدات سینمایی نسل جدید به شیوه ارائه ایده و طرح باشد. گفتنی است که هجدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت از ۲۷ اردیبهشت ماه تا سوم خرداد در محل موزه انقلاب و دفاع مقدس برگزار خواهد شد.

پرده نقره‌ای

مراسم تولد کیانوش عیاری در نمایشگاه کتاب

نشست تخصصی «عیار متن، عیار سینما» با نگاهی به سینمای کیانوش عیاری همزمان با زادروز این فیلمساز در نمایشگاه بین المللی کتاب تهران برگزار می شود. به گزارش اداره کل روابط عمومی سازمان سینمایی، همزمان با زادروز کیانوش عیاری مراسم ویژه‌ای در نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران برای این فیلمساز مولف برگزار و از این هنرمند تقدیر خواهد شد. در این مراسم که توسط سازمان سینمایی برگزار خواهد شد به بهانه بررسی سینمای کیانوش عیاری نشستی تحت عنوان «عیار متن، عیار سینما» با حضور این فیلمساز، حبیب احمدزاده و مهرزاد دانش برگزار خواهد شد. این مراسم روز دوشنبه ۲۲ اردیبهشت ساعت ۱۶ در سرای هنرگان نمایشگاه بین‌المللی کتاب برگزار خواهد شد. گفتنی است که کیانوش عیاری ساخت فیلم‌هایی چون آبادانی‌ها، شبح کژدم، بیدار شو آرزو، بودن یا نبودن، ویلای ساحلی، خانه پدری، دو نیمه سیب و کانا په را در کارنامه هنری خود دارد.

مستند

مستندهای سهراب شهیدثالث در خانه هنرمندان

دو مستند از ساخته‌های سهراب شهیدثالث به نام‌های «آیا..؟» و البته اثر تاکنون دیده‌نشده «نامه‌ای از کابل» در سومین و آخرین برنامه از سلسله برنامه هفتگی «مستندهای غربت» سینماتک خانه هنرمندان ایران روی پرده می‌روند. شهیدثالث در مستند «آیا..؟» (۱۳۵۰) به مساله مد و تفکر مدرن و غربی در جامعه ایران می‌پردازد. این هنرمند در مستند «نامه‌ای از کابل» (۱۳۶۶) نیز که تاکنون دیده نشده، ماجراهای یک خانواده افغان را در زمان جنگ از زبان یک پسر بچه افغان روایت می‌کند. گفتنی است که برنامه «مستندهای غربت» به نمایش مستندهای سهراب شهیدثالث سینماگر فقید ایرانی اختصاص دارد. این دو مستند ساعت ۱۸ سه‌شنبه ۲۳ اردیبهشت ۱۴۰۴ در سالن استاد ناصری خانه هنرمندان ایران روی پرده خواهند رفت.

سینمای جهان

درگذشت کارگردان «خانه پوشالی»

جیمز فولی، کارگردان آمریکایی سینما در ۷۱ سالگی درگذشت. به گزارش رسانه‌ها و نشریات سینمایی غربی از قبیل هالیوود ریپورتر و ورایتی، جیمز فولی که از حدود یک سال پیش به سرطان مغز مبتلا شده بود، دو روز پیش در شرایطی که تازه وارد ۷۱ سالگی خود شده بود، از دنیا رفت. جیمز فولی به عنوان کارگردان آثاری چون «در فاصله نزدیک»، «گلن‌گری گلن راس» و سریال «خانه پوشالی» از اشتهار و اعتبار خوبی در دنیای سینما بهره‌مند بود. این کارگردان با بازیگرانی چون شان پن، مدونا، آل پاچینو و هالی بری همکاری کرده بود و فیلم‌هایش در فضایی نوآر می‌گذشت. از دیگر آثار فولی می‌توان به «دو بیت»، «اعتماد به نفس»، «کاملا غریبه»، «اتاق» و «مفسد» اشاره کرد.

صحنه

تمدید اجرای نمایشنامه بهرام بیضایی

نمایش «کارنامه بندار بیدخش» به کارگردانی مشترک ساناز پوردشتی و مهدی وحیدروش تا ۲۶ اردیبهشت به اجراهای خود در کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر ادامه خواهد داد. به گزارش شهروند؛ «کارنامه بندار بیدخش» که قرار بود تا ۱۷ اردیبهشت روی صحنه باشد، به دلیل استقبال مخاطبان اجراهای بیشتری خواهد داشت. بنابر این گزارش؛ «کارنامه بندار بیدخش» نوشته بهرام بیضایی، تهیه‌کنندگی سجاد افشاریان و کارگردانی مشترک ساناز پوردشتی و مهدی وحیدروش در کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر تا ۲۶ اردیبهشت به اجراهای خود ادامه خواهد داد. حسن فضلی و مهدی وحیدروش بازیگران این اثر نمایشی هستند.

گالری

افتتاح بر و برگ رنگین

نمایشگاه آثار نگارگری حسین عصمتی با عنوان «بر و برگ رنگین» در نگارخانه لاجورد افتتاح شد. این نمایشگاه انفرادی که نقطه تلاقی تجربه‌های مختلف در نگارگری محسوب می‌شود، به گزارش روابط عمومی مرکز هنرهای تجسمی حوزه هنری با حضور چهره‌های هنری از جمله کاظم چلیپا، مصطفی گودرزی، طاهر شیخ‌الحکمایی، حسین غلامی، سید محمود ابوالقاسمی و مینا صدری در نگارخانه لاجورد افتتاح شد. حسین عصمتی درباره آثاری که در این نمایشگاه روی دیوار نگارخانه لاجورد رفته‌اند، می‌گوید که اکثر تابلوهای نمایشگاه «بر و برگ رنگین» اجراهایی جدید و معاصر از این هنرمند هستند که تاکنون دیده نشده‌اند. علاقمندان برای بازدید از آثار این نمایشگاه می‌توانند تا ۳۱ اردیبهشت ۱۴۰۴ از ساعت ۱۰ تا ۱۹ به نشانی گالری لاجورد در خیابان بزرگمهر، تقاطع فلسطین مراجعه کنند.

وداع

درگذشت نوازنده و سازنده تار

سعید غلامحسین‌پور؛ نوازنده و سازنده ساز تار در ۵۲ سالگی دار فانی را وداع گفت. به گزارش روابط عمومی خانه موسیقی ایران، سعید غلامحسین‌پور نوازنده و سازنده ساز تار بهبهانی، روز گذشته ۲۰ اردیبهشت پس از تحمل یک دوره بیماری در ۵۲ سالگی درگذشت. غلامحسین‌پور متولد ۲۰ شهریور ماه ۱۳۵۲ از اعضای کانون سازندگان ساز و نوازندگان سنتی خانه موسیقی ایران، سرپرست و نوازنده گروه چاوش بود که از سال ۱۳۷۸ کنسرت‌های بسیاری برگزار کرده و در کشورهای مختلف اجرا داشته است.

«شهروند» بررسی می‌کند: چرا «رها» برخلاف جشنواره در اکران عمومی نتوانست توجه منتقدان و تماشاگران را جلب کند؟

بازی‌های خطرناک سینمای اجتماعی در زمان سیطره کمدی

[شهروند] «رها» اولین ساخته سینمایی حسام فرهمند با هر متر و معیاری پدیده اصلی چهل و دومین دوره جشنواره فیلم فجر بود. یک فیلم تلخ و عمیق اجتماعی- که در روزهای جشنواره نه فقط نگاه دوستداران سینمای منتقد اجتماعی را به خود جلب کرد، که به واسطه ترکیب جذاب بازیگران و داستان پر اوج و فرودش برای علاقمندان عمومی سینما نیز که از این صنعت یا هنر چیزی بیش از دو ساعت سرگرمی نمی‌خواهند، یک تجربه تماشایی و به یادماندنی رقم زد و خود را به نوعی در خاطره جمعی تماشاگران جشنواره ۴۲ فیلم فجر به ثبت رساند. این فیلم، اما، با تمام امیدواری هوایی که برای اکران عمومی‌اش ایجاد کرده بود- و از سوی طیف وسیعی از مخاطبان سینما به عنوان یکی از بهترین گزینه‌ها برای اکران نوروزی مطرح شده بود- در بیش از دو ماهی که تاکنون روی پرده بوده، اتفاق خاصی را موجب نشده است. فیلمی که چه به دلیل حضور نام‌های شناخته شده و بزرگی در حد و اندازه شهاب حسینی و چه به خاطر شرایط سرشار از تحسین و تمجیدی که در روزهای جشنواره به وجود آورده بود، پتانسیل بسیاری داشت که از فرصتی که در جشنواره نصیبش شده بود نهایت استفاده را کرده- و در واقع آماده بود از پتانسیل کم نظیرش در بهترین اکران سال بهره برداری کند. نتیجه حاصله اما تا امروز کمترین نزدیکی و شباهتی به آن چه مخاطبان جدی سینما انتظارش را داشتند، نداشته است و به نظر می‌رسد کم کم نام فیلم «رها» را نیز باید به فهرست فیلم‌هایی که ظرفیت عظیم شان در شرایط ناهنجار سینمای ایران به باد رفته است، اضافه کرد! اما چرا؟ چرا فیلم «رها» برخلاف جشنواره در اکران عمومی نتوانست توجه منتقدان و تماشاگران را به خود جلب کند؟ این مطلب می‌کوشد به پاسخ این پرسش برسد...

جای خالی علاقمندان سینمای اجتماعی

در نخستین روزهای اکران فیلم «رها»، بسیاری این فیلم را به عنوان نماینده درام خانوادگی و اجتماعی در اکران نوروزی امسال ارزیابی کرده و منتظر بودند این فیلم با جلب و جذب تماشاگران این نوع سینما، تبدیل به یکی از فیلم‌های پرفروش امسال شود. «رها» اما در این فاصله، یعنی از همان روز هشتم اسفندماه که روی پرده رفته، تا همین امروز که هم چنان در حال نمایش روی پرده است، هیچ‌گاه درصدی از این توقعات را نیز برآورده نکرده است. این فیلم البته در این بازه زمانی توانسته ۳۵۴ هزار مخاطب را طی حدود ۱۶ هزار و ۴۵۰ سانس پای گیشه و داخل سالن‌های نمایش بکشاند- که در حد و اندازه سینمای ایران رقم قابل قبولی است. با این حال نمی‌توان چشم بر این واقعیت بست- و خود را الکی دل خوش کرد- که آمارهای بلیت فروشی فیلم «رها» به عبارتی حکایت از این موضوع می‌کنند که این فیلم در هر سانس نمایش خود حدود ۲۲ نفر تماشاگر داشته- و تصور و تجسم این تعداد تماشاگران در سالن‌های عریض و طویل سینماها خود بهترین تحلیل از میزان موفقیت این فیلم در جلب و جذب تماشاگران می‌تواند باشد.

یک توضیح، یک توجیه

البته برای تحلیلگران بدبینی که میانگین حضور ۲۲ تماشاگر در هر سالن را نشانی از شکست اقتصادی تام و تمام «رها» می‌بینند، می‌توان این موضوع را مطرح کرد که پرفروش‌ترین فیلم اکران نوروزی امسال نیز بیشتر از ۳۲ نفر در هر سانس، مخاطب نداشته است. با این حال این آمارها در مورد آثاری مانند «رها» تحلیل‌های متفاوتی می‌توانند داشته باشند. به هر حال این فیلم تنها نماینده درام خانوادگی و اجتماعی در اکران نوروزی امسال بود و از این نظر در رقابت با کمدی‌های روی پرده- که سر و ته یک کرباس بودند و حتی از نظر بازیگر نیز تمایز چندانی با هم نداشتند- هیچ رقیبی در اکران نداشت. این یعنی طیف وسیعی از تماشاگران سینما که به تماشای فیلم‌های اجتماعی علاقه دارند، تماشاگران بالقوه این فیلم بودند و «رها» برای جلب آن‌ها پای گیشه کار چندان دشواری نداشت، بگذریم از این که این فیلم از پشتوانه سنگین تبلیغات جشنواره‌ای نیز برخوردار بود و چه در ایام جشنواره و چه پس از آن تا زمان آغاز اکران، سیگنال‌های مثبت مخاطبان و منتقدان این امیدواری و انتظار را ایجاد کرده بود که مخاطبان این فیلم، بسیار فراتر از وضعیت فعلی خواهند بود.

یک مثال

وقتی از ظرفیت و پتانسیل فیلم «رها» برای جلب و جذب علاقمندان سینمای اجتماعی صحبت می‌کنیم، این موضوع ناظر به این واقعیت آماری است که از هشتم اسفندماه- یعنی از آغاز اکران نوروزی- تاکنون، ۴ میلیون و ۷۸۰ هزار نفر به سینما رفته‌اند که سهم «رها» از مجموع این میزان مخاطب، تنها ۷.۴ درصد بوده است.

این در حالی است که تاریخ سینمای ایران و سابقه اکران فیلم‌های اجتماعی نشان می‌دهد که سهم سینمای اجتماعی از سبد کل سینمای ایران اگر بیشتر از سی چهل درصد نباشد، کمتر از این هم نیست. پس چه اتفاقی روی داده که یکی از قوی‌ترین نمایندگان سینمای خانوادگی و اجتماعی، در بهترین بازه نمایش فیلم، آن هم بدون هیچ رقیبی نتوانسته حتی نیمی از تماشاگران بالقوه‌اش را هم به دست آورده- و به این آمار معمولی و غیر قابل توجه دست یافته است؟

جای خالی تبلیغات

یکی از عوامل موثر و مهم در وضعیتی که فیلم «رها» در آن گرفتار آمده، تبلیغات است. در واقع عدم موفقیت فیلم «رها» تا حد زیادی به ندانستن بازی تبلیغات از سوی سازندگان و صاحبان این فیلم مربوط است. بیایید بازی را از این زاویه نگاه کنیم:

«رها» فیلم مغضوبی نیست و تقریبا تمامی سینماداران و سالن‌های سینما برخورد خوبی با این اثر داشته‌اند. فیلم در پردیس‌های بزرگ، سالن‌ها و سانس‌های معقولی داشت و از نظر تبلیغات رسانه‌ای نیز چندان مشمول بی‌مهری و بایکوت نشد. مشکل بزرگ این فیلم اما از بابت عدم جریان‌سازی مطلوب حول نمایش این اثر بود. در نوروزی که میزان مخاطبان سینما به مراتب بیشتر از تمام بازه‌های مشابه سالیان پساکرونایی بود، این فیلم نتوانست هم پای کمدی‌های روی پرده تبلیغات هوشمندانه داشته باشد. «رها» اگرچه به لحاظ کمیت، نمره قابل قبولی را در بحث تبلیغات می‌گیرد، اما نتوانست هوشمندی چندانی در اشکال تبلیغاتی خود داشته باشد و بنابراین نتوانست اقدام مهمی در مسیر جذب مخاطب به خود ببیند. متاسفانه شرایط به نحوی است که رسانه‌ها و حتی دفاتر پخش، تنها به اکران یک درام اجتماعی بسنده می‌کنند اما این اتفاق به تنهایی فضیلت به حساب نمی‌آید و باید به راهکارهایی منجر شود تا مخاطبان، به تماشای این‌گونه فیلم‌ها دعوت شوند. اینکه گفته می‌شود برنامه‌هایی در مسیر نمایش چند درام اجتماعی طراحی شده است، به تنهایی نمی‌تواند آورده مطلوبی برای سینمای ایران به همراه داشته باشد. هم چنان که برای سال گذشته، بیش از ۱۰ درام خانوادگی و اجتماعی که آثار مهمی نیز در میان آنها بودند، دقیقا به همین دلیل، با شکست‌های بزرگی مواجه شدند و نتوانستند حتی هزینه اقلام تبلیغاتی خود را نیز تامین کنند.

حرف آخر

عدم موفقیت نسبی فیلم «رها» نباید به مسائل و گزاره‌های بی‌معنا و بی موردی چون تسلط تام و تمام کمدی بر تمامیت سینمای ایران یا بی‌علاقگی مردم به درام‌های اجتماعی منتهی شود. خبرگزاری ایرنا در این زمینه نوشته که همواره در چنین بزنگاه‌هایی- یا در شرایطی مشابه- متاسفانه بسیاری از تحلیلگران دامنه تقصیرات را به دوش مباحثی چون «کیفیت فیلم»، «عدم استقبال مخاطب از آثار غیرکمدی»، «مافیای اکران» و مسایل از این دست انداخته و این باعث می‌شود از عمق ماجرا دور بمانند. با این حال در مورد فیلم «رها» هیچ یک از این موارد مصداق پیدا نمی‌کند. بازی خطرناک جایی است که برای فرار از شکست، «مردم» را سپر بلا قرار داده و عنوان می‌کنیم که ذائقه مردم به سمت فیلم‌های کمدی است این در حالی است که نگاهی حتی گذرا به گیشه سالیان گذشته نشان می‌دهد که در صورت ارائه یک درام اجتماعی درست که زمینه‌های تبلیغاتی هوشمندانه‌ای داشته باشد، موفقیت انتقادی و اقتصادی دور از دسترس نیست و می‌توان به اتفاق‌های خوبی در گیشه امیدوار بود. «ملاقات خصوصی»، «علف‌زار»، «تی‌تی»، «ابلق»، «دوزیست» و «بی‌بدن» از جمله مثال‌هایی هستند که این موضوع را به صراحت مورد تاکید قرار می‌دهند...

> نگاهی حتی گذرا به گیشه سالیان گذشته نشان می‌دهد که در صورت ارائه یک درام اجتماعی درست که زمینه‌های تبلیغاتی هوشمندانه‌ای داشته باشد، موفقیت انتقادی و اقتصادی دور از دسترس نیست و می‌توان به اتفاق‌های خوبی در گیشه امیدوار بود. «ملاقات خصوصی»، «علف‌زار»، «تی‌تی»، «ابلق»، «دوزیست» و «بی‌بدن» از جمله مثال‌هایی هستند که این موضوع را به صراحت مورد تاکید قرار می‌دهند...

در هفته افتتاحیه دور جدید اکران چه گذشت؟

تنفس مصنوعی ۱۸ میلیارد تومانی صدام به سینما!

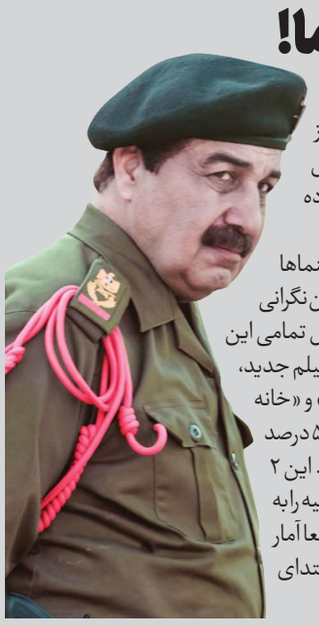

فیلم‌های جدید اکران طی سه روز نخست نمایش خود، بیش از ۱۸۶ هزار نفر را به سینما کشانده و توانستند بیش از ۱۸ میلیارد تومان به گیشه واریز کنند.

ایرنا در این زمینه گزارش داده که با اکران ۶ فیلم جدید، روحی تازه در کالبد سینماها دمیده شده و این باعث شده مخاطبان استقبال به مراتب بهتری از سینماها در مقایسه با پایان هفته‌های گذشته به عمل آورده و گیشه بهاره را بهبود بخشند.

طبق تخمین‌ها، «صددام» بهترین عملکرد را در میان آثار تازه داشته و توانسته با جذب ۱۳۹ هزار مخاطب طی ۲۹۰۰ سانس، ۱۳ میلیارد و ۹۱۵ میلیون تومان بفروشد. کمدی پدرام پورامیری با این راندمان، ۷۵ درصد مخاطبان و حدود ۷۴ درصد گیشه مربوط به این ۶ فیلم جدید را از آن خود کرده و سهم پررنگی در استقبال پایان هفته گذشته مخاطبان از سینماها داشت. «خانه ارواح» اما در رتبه دوم این فهرست قرار دارد. فیلم کیارش اسدی‌زاده ۳۷ هزار و ۷۰۰ مخاطب داشت و توانست طی ۱۷۳۸ سانس، ۳ میلیارد و ۷۴۰ میلیون تومان بفروشد. «زیبا صدایم کن» نیز در افتتاحیه خود ۷۵۰۰ نفر را به سینما کشاند و توانست با نمایش در ۵۷۹ سانس، گیشه ۷۸۴ میلیون تومانی داشته باشد.

«هر چی تو بگی»، در این میان عملکرد متوسطی داشته و توانسته ۸۴ میلیون تومان بفروشد. با این حال فروش این فیلم از فروش ۸۰ میلیون تومانی «اسفند» و فروش ۴۴ میلیون تومانی «بازی را بکش» بهتر بوده است...

نمایش این تعداد فیلم جدید اگرچه سینماها را با موج تازه‌ای از استقبال مواجه کرد اما این نگرانی را به وجود آورده که دامنه استقبال، شامل تمامی این آثار نبوده است. از میان مخاطبان این ۶ فیلم جدید، ۹۴.۶ درصد به تماشای ۲ فیلم «صددام» و «خانه ارواح» نشستند و ۴ فیلم دیگر تنها بیش از ۵ درصد مخاطبان کل را به خود اختصاص دادند. این ۲ فیلم همچنین ۹۴.۷ درصد از گیشه افتتاحیه را به خود اختصاص دادند که این وضعیت قطعا آمار نگران‌کننده‌ای برای ۴ فیلم دیگری که در ابتدای نمایش خود هستند محسوب می‌شود.